

ART GALERIA OBERTA

Noves mirades

L'escultor Francesc Ruestes continua assumint riscos. La innovació creativa comporta una nova mirada, interna i externa. Tornar a examinar la relació de l'home amb l'entorn és tot un principi. Ho podem comprovar en la col·lectiva que presenta la Fundació Espais de Girona. I en les exposicions individuals de Pablo Maeso i de Carmen Mariscal. Entorn de la intimitat gira la proposta d'Esther Ferrando.

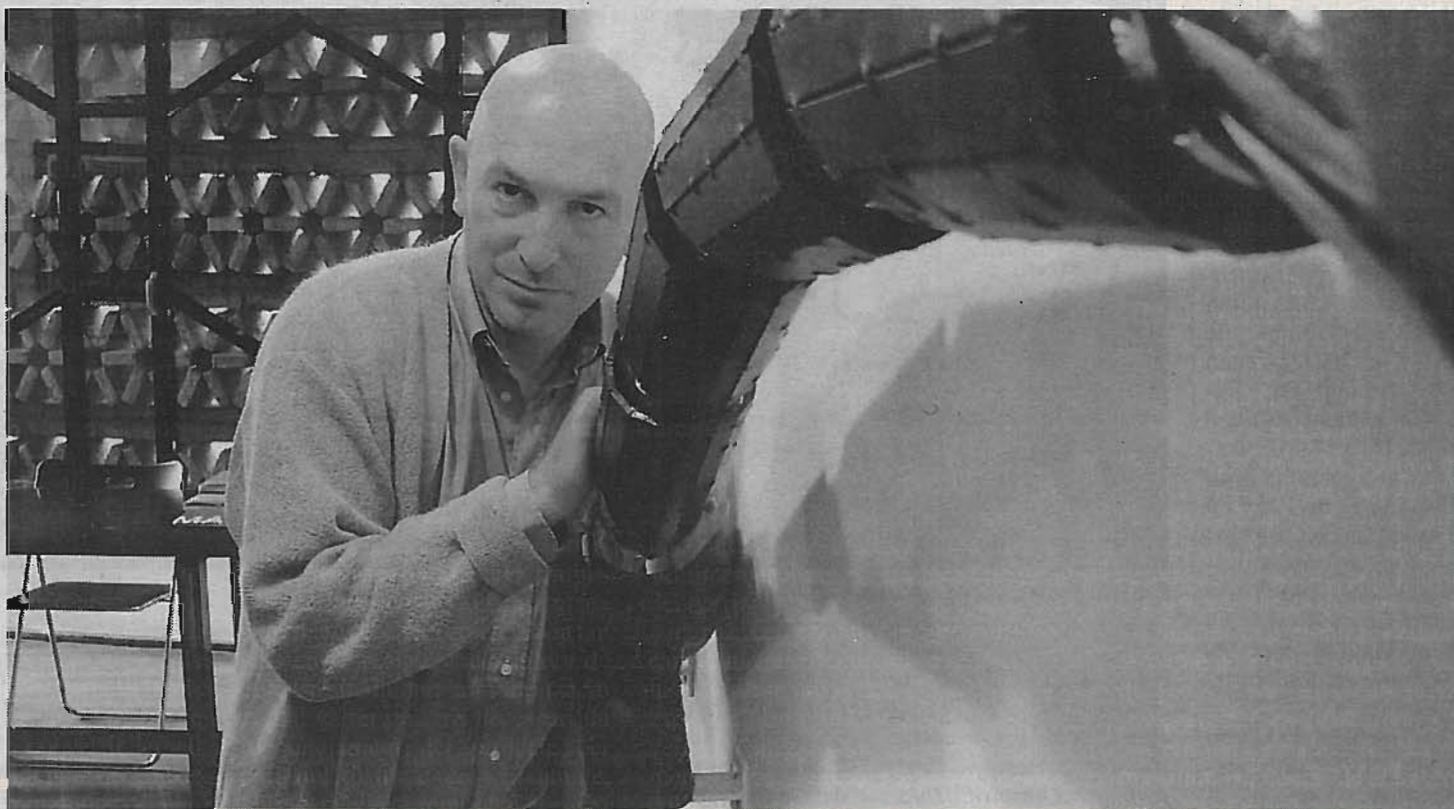
Cromatismes que no vénen del color

Francesc Ruestes fa un salt més en la seva trajectòria d'escultor innovador, però tècnicament format en el ferro forjat, en introduir els cromats a les escultures per penjar a la paret

JAUME VIDAL

● No va ser gens fàcil per a Francesc Ruestes llançar-se a fer cromats. L'associació del cromat a la producció industrial o als tubs d'escapament de les llampants Vespa, que s'han convertit en sagrades icones de l'estètica motociclista, per no pensar en el *tuning*, produïen a l'artista una certa recança a l'hora de treballar aquesta mena d'acabat. Però com que un artista es mesura en gran part per la capacitat d'assumir riscos, s'hi va llançar en planxa. El resultat és una escultura de paret en què un fals tub cromat s'introdueix per unes estructures de ferro. Aquest efecte no es correspon amb la realitat ja que el tub de ferro cromat consta de diferents parts. Aquesta peça, anomenada *Segona pell*, principal novetat de la darrera mostra de Ruestes, és encara l'inici d'un llenguatge basat en els materials que té la funció d'encetar una via de treball. Per entendre'ns, es tracta d'un prototip que funciona perfectament però que segurament el rodatge farà que l'ús de la matèria porti noves propostes conceptuals.

Ruestes mostra altres peces més característiques del seu repertori, tot i que aportant un *plus* al treball que com a escultor sempre intenta oferir: eixamplar els límits de les convencions escultòriques. Per

Francesc Ruestes, a la galeria Bach 4, al costat de l'obra *Segona pell*. / J.V.

això no té cap inconvenient a presentar-hi una fotografia feta a la llum de les espelmes al seu nou estudi. La foto, en què Ruestes apareix com un dels protagonistes, ha estat realitzada per Manolo Laguillo. Per Ruestes, el concepte mai ha d'estar allunyat de la creació i, en aquest sentit, la seva obra lliga perfectament la tradició arte-

sanal i la idea. Aquesta opció, en un moment en què l'escultura sembla obligada a viure només a l'exterior en jardins d'escultures o en rotondes per esdevenir obres monumentals, representa un camí més proper al col·leccionista, o per dir-ho d'una manera més sensible, a l'amant de l'art.

En aquest sentit, Ruestes

mostra la peça *Divina forma*, una mena de cilindre que té la seva versió *malalta* en una rèplica en què s'ha substituït part del ferro per cartró. Aquesta és una marca de fàbrica de l'artista, que en cada mostra sol presentar una obra sana i una mena de clon malalt.

Poc abans d'acabar aquesta mostra, Ruestes inaugurarà el 3

de juny una altra exposició a Torroella de Montgrí, a la galeria Michael Dunaev.

► FRANCESC RUESTES

Galeria Bach 4
Joan Sebastià Bach, 4, 3r 1a
Barcelona
93 200 54 62
Fins al 10 de juny
De 1.200 a 21.000 euros